

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน
ที่.....๒๕๖๓/๒๕๖๘.....วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๘
เรื่อง.....รายงานผลข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) ประจำปี เดือน กรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๘
เรียน.....ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน.....

ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู ตามหนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/ว ๑๐ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement : PA) ได้ดำเนินการตามตัวชี้วัด ตามคู่มือการ ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินและวิทยฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตาม หนังสือ ก.ค.ศ. ที่ ๐๒๐๖.๓/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๔ เพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบนั้น ในการนี้ ข้าพเจ้านางสาวเกษร สาระบุลย์ ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานผลความคืบหน้า การดำเนินงานตามข้อตกลงในพัฒนา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีวะด้านวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน ในบทที่ ๔-๕ รายละเอียดตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน ผอ.วท.บางสะพาน

๑.เพื่อโปรดทราบและพิจารณา

๒.เพื่อ.....

-นาย นริศพร งามกุล

- นริศพร งามกุล

๒๙.๘.๖๘

ลงชื่อ.....

(นางสาวเกษร สาระบุลย์)

ครูพิเศษสอน

๑. ๓๐๘/๓๐๘

๒. ๓๐๘/๓๐๘

นายนิมิตร ศรียาภัย

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน

๒๙.๘.๖๘

“เรียนดี มีความสุข”

รายงานการวิจัย ว.ΠΑ

เรื่อง

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพด้านวิชาชีพในโรงเรียนชั้นพื้นฐาน
เขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน

โดย

นางสาวเกษร	สาระบูลย์
นางสาวนฤมล	แย้มศรี
นายบุรินทร์	พุ่มทอง

วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปงบประมาณ 2568

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน เกิดขึ้นเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะวิชาชีพของนักเรียนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยอ้างอิงแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการที่เน้นการเรียนรู้ตาม ศักยภาพของผู้เรียน และสอดคล้องกับนโยบายของ สอศ. ที่สนับสนุนการจัดหลักสูตรอาชีพศึกษา ระยะสั้นและการเก็บหน่วยกิตวิชาชีพในลักษณะธนาคารหน่วยกิต เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดไปสู่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยไม่ต้องลงเรียนซ้ำ อีก

พื้นที่อำเภอบางสะพานเป็นพื้นที่ชนบทที่เศรษฐกิจพึ่งพิงการเกษตรและอุตสาหกรรมท้องถิ่น การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพจึงมีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับ นักเรียนเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างเหมาะสม ทั้งนี้ ในอดีตการเรียนการสอนด้านวิชาชีพอาจครอบคลุม น้อยหรือไม่สอดคล้องกับทักษะที่ตลาดแรงงานต้องการ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการพัฒนาทักษะ เฉพาะทาง โครงการห้องเรียนอาชีพจึงถูกออกแบบให้ครอบคลุมสาขาวิชาชีพหลากหลาย เช่น ช่าง เทคนิค พาณิชยกรรม และการบริการ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและนโยบาย การศึกษาของชาติ

โครงการห้องเรียนอาชีพมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การสร้าง ทักษะวิชาชีพที่ตรงกับตลาดแรงงาน การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคธุรกิจ รวมถึงการ สนับสนุนนโยบายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ การประเมินผลอย่างเป็นระบบจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และความสำเร็จของโครงการ ตลอดจนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการ เรียนการสอนด้านวิชาชีพให้ตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและสังคมได้อย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพใน โรงเรียนขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน

1.2.2 เพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงเนื้อหาการเรียนการสอนด้านวิชาชีพให้ตรงตามความต้องการ ของตลาดแรงงานในพื้นที่ โดยเฉพาะในด้านทักษะที่จำเป็นในอุตสาหกรรมท้องถิ่น

1.2.3 เพื่อเสริมสร้างทักษะวิชาชีพที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต ได้จริง โดยการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกทักษะ

1.3 เป้าหมาย

1.3.1 เป้าหมายเชิงปริมาณ

1. จัดตั้งห้องเรียนอาชีพระยะสั้นและห้องเรียนวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐานเขตอำเภอบางสะพาน จำนวนอย่างน้อย 3 ห้องเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
2. จัดทำหลักสูตรอาชีพศึกษาในรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้และหลักสูตรอาชีพระยะสั้นอย่างน้อย 5 สาขาวิชาที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและความต้องการของชุมชน

1.3.2 เป้าหมายเชิงคุณภาพ

1. พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการและ สอศ.
2. ประเมินผลการเรียนรู้และความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการ เพื่อใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

1.4 วิธีการดำเนินการ

- 1.4.1 กำหนดหัวข้อการวิจัย
- 1.4.2 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 1.4.3 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย
- 1.4.4 เครื่องมือและการรวบรวมข้อมูล
- 1.4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 1.4.6 สรุปผลการวิจัย

1.5 ระยะเวลา

ขั้นตอน	ระยะเวลา
๑.เสนอโครงการเข้าแผนประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘	๑ ตุลาคม ๒๕๖๗
๒.ศึกษาทบทวนวรรณกรรม วารสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑-๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๗
๓.ดำเนินการเขียนบทที่ ๑ บทนำ และบทที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้อง	๑-๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๗
๔.กำหนดขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย บทที่ ๓	๑๕-๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๗
๕.ร่างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑-๑๕ มกราคม ๒๕๖๘
๖.การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๕- ๒๐ มกราคม ๒๕๖๘
๗.ทดลองใช้ Try Out	๒๑ -๓๐ มกราคม ๒๕๖๘
๘.ปรับปรุง และนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง	กุมภาพันธ์ – มีนาคม ๒๕๖๘
๙.ผลการดำเนินงาน/สรุปผลการวิจัย บทที่ ๔-๕	เมษายน ๒๕๖๘
๑๐.รายงานผลการพัฒนา	พฤษภาคม-ตุลาคม ๒๕๖๘

1.6 ขอบเขตของโครงการ

1.6.1 นักเรียนหลักสูตรหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน

1.6.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variables)

การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพ

- ประเภทของหลักสูตร: อาชีพระยะสั้น / วิชาชีพตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- รูปแบบการเรียนการสอน: การเรียนปฏิบัติจริง, การเรียนเก็บหน่วยกิตสะสม

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านวิชาชีพของนักเรียน
2. ความพึงพอใจและทัศนคติของนักเรียนต่อโครงการ

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 การพัฒนาคุณภาพการศึกษา

1.4.2 การส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของนักเรียน

1.4.3 การพัฒนานโยบายการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

1.8 นิยามศัพท์

1.8.1 ห้องเรียนอาชีพ: โครงการห้องเรียนอาชีพจะเป็นการจัดหลักสูตรวิชาชีพที่หลากหลายตามบริบทของโรงเรียน โดยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะเรียนวิชาชีพเพื่อแสวงหาความถนัด ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมเด็กสู่เส้นทางอาชีพ โดยมีการเรียนเก็บหน่วยกิตที่เป็นวิชาชีพสะสมเป็นธนาคารหน่วยกิต ผู้เรียนสามารถนำหน่วยกิตไปต่อยอดการเรียนต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ได้ โดยที่ไม่ต้องไปลงเรียนในรายวิชานั้นซ้ำอีก

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ

การจัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพในอนาคต ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ (สพฐ.) การเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐานควรมีทั้งการเรียนรู้ด้านทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดการเรียนรู้ต่อไปในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้อย่างต่อเนื่อง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เน้นการจัดหลักสูตรอาชีวศึกษาระยะสั้นและหลักสูตรสะสมหน่วยกิตวิชาชีพ (Credit Bank) เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะวิชาชีพที่หลากหลายตามความสนใจและศักยภาพของแต่ละคน ทั้งนี้ การเรียนรู้เชิงปฏิบัติยังช่วยให้นักเรียนค้นพบความถนัดและเตรียมพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานในอนาคต

2.2 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาอาชีพระยะสั้น

การศึกษาอาชีพระยะสั้นเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถในการวิชาชีพที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้จริงในระยะเวลาอันสั้น โดยหลักสูตรอาชีพระยะสั้นจะประกอบด้วยทักษะทางด้านวิชาชีพที่เป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ทั้งในภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หรือบริการ ตัวอย่างเช่น หลักสูตรการทำขนมเบเกอรี่ การทำขนม หรือการประกอบอาชีพในด้านอื่นๆ ที่ใช้เวลาในการฝึกอบรมไม่ยาวนาน แต่สามารถให้ผลสำเร็จในการประกอบอาชีพได้ การศึกษาอาชีพระยะสั้นในปัจจุบันยังคงได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐและองค์กรต่างๆ เนื่องจากมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะที่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างรวดเร็วและตรงจุด โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและต้องการบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทางในการประกอบอาชีพ

2.3 การศึกษาอาชีพระยะยาวและการเชื่อมโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การศึกษาอาชีพระยะยาวมีลักษณะที่คล้ายกับการศึกษาระดับปวช. และปวส. ที่เป็นการเรียนรู้ในด้านวิชาชีพที่มีการฝึกอบรมในระยะยาวมากขึ้น และสามารถพัฒนาความเชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ เช่น ช่างเทคนิค พาณิชยกรรม และการบริการ การศึกษาอาชีพระยะยาวจะเน้นการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานสูง ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยการนำทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในการ

ทำงานจริง รวมทั้งการเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อในระดับสูง การเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาอาชีวพระยะยาวจะช่วยให้นักเรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพที่ตนเองมีความสนใจและมีความถนัด อีกทั้งยังช่วยให้การเรียนรู้ในระดับขั้นพื้นฐานมีความเชื่อมโยงกับการเตรียมพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงานและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้

2.4 ความสำคัญของการประเมินคุณภาพการศึกษาอาชีวพระยะสั้น

การประเมินคุณภาพการศึกษาทางวิชาชีพในโรงเรียนมีความสำคัญในการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน และยังเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบว่าหลักสูตรและวิธีการสอนที่ใช้มีประสิทธิภาพหรือไม่ การประเมินที่มีคุณภาพจะช่วยให้สามารถระบุจุดอ่อนและจุดแข็งของการสอนและการจัดการเรียนการสอนได้ นอกจากนี้ยังช่วยในการปรับปรุงเนื้อหาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสามารถเพิ่มพูนทักษะที่จำเป็นให้แก่นักเรียนได้ตรงจุด การประเมินคุณภาพในโครงการห้องเรียนอาชีพในเขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน จึงเป็นการสร้างความมั่นใจว่าเนื้อหาที่สอนสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนได้รับทักษะที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพจริงๆ

2.5 การพัฒนาและการปรับปรุงหลักสูตรวิชาชีพในโรงเรียน

การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพในโรงเรียนเป็นกระบวนการที่ต้องพิจารณาความต้องการและความเหมาะสมของทักษะที่นักเรียนจะได้รับ โดยหลักสูตรจะต้องมีความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในตลาดแรงงานและสามารถเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานจริงได้ หลักสูตรวิชาชีพที่ดีจะต้องเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยเฉพาะในด้านอุตสาหกรรมท้องถิ่น และอาชีพที่มีความต้องการสูงในพื้นที่ การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพยังต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคธุรกิจและชุมชนในการร่วมออกแบบหลักสูตรและการฝึกอบรม เพื่อให้แน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรนั้นสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้อย่างตรงจุด

2.5 แนวทางการวิจัยและการประเมินโครงการ

การวิจัยและการประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพจะช่วยให้สามารถประเมินผลการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้เครื่องมือที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ผลจากข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง การประเมินนี้จะทำให้เห็นถึงข้อดีข้อเสียของโครงการและเป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงการในอนาคต การวิจัยและการประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพในเขต

พื้นที่อำเภอบางสะพานจะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาและปรับปรุงโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในการพัฒนาทักษะอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในพื้นที่

2.6 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

พรรณิ เขาแก้ว (2565) การพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) บทควมวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนารูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นแบบบูรณาการกับงานอาชีพโดยใช้หลักการบริหารคุณภาพโดยรวม (TQM) และ 2) พัฒนาและประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรม หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 81 คน และวิทยากรของสถานศึกษา จำนวน 162 คน จากวิทยาลัยสารพัดช่าง วิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีและ วิทยาลัยประมงการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบโดยการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNIModified) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารมีความต้องการในการพัฒนาความรู้และทักษะบริหารการฝึกอบรม ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากโดยนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามค่า PNIModified จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การ ออกแบบหลักสูตร (0.89) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (0.78) การประเมินผล (0.55) การศึกษาความต้องการจำเป็น (0.36) และการติดตามผล (0.34) ส่วนวิทยากรมีความต้องการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก นำมาจัดลำดับ ความสำคัญ ของความต้องการจำเป็นตามค่า PNIModified จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การออกแบบหลักสูตร (1.46) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (1.17) การศึกษาความต้องการจำเป็น (0.84) การประเมินผล (0.82) และการติดตามผล (0.73 2) การประเมินรูปแบบบริหารการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น พบว่า มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุดซึ่งในด้านการนำรูปแบบฯไปใช้มีความเหมาะสมมากที่สุดรองลงมา คือ ด้านแนวคิดหรือหลักการ ของรูปแบบฯ และด้านองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อย

มณู ดีตรุษ (2565) การประเมินโครงการจัดการเรียนรู้หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในห้องเรียนอาชีพสู่การศึกษา 4.0 การประเมินโครงการไม่ใช่เป็นการมุ่งตรวจสอบหรือจับผิดการทำงาน หรือการดำเนินงาน โครงการใดโครงการหนึ่ง แต่การประเมินจะช่วยทำให้ข้อมูล (data) ที่มีอยู่ให้กลายเป็นสารสนเทศ (information) ที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาโครงการ ขยายหรือยกเลิกโครงการ ดังนั้นการดำเนินงานในแต่ละโครงการจึงจำเป็นต้องอาศัย สารสนเทศจากการประเมินเป็นข้อมูลสำคัญตลอดระยะเวลาในการดำเนินการ เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศ ดังกล่าว เพื่อการตัดสินใจเลือกทางเลือกในการพัฒนาโครงการจัดการเรียนรู้หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในห้องเรียนอาชีพสู่การศึกษา 4.0 ของวิทยาลัยการอาชีพด่านซ้าย จังหวัดเลย ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โครงการนี้จึงสมควรได้รับการประเมินโครงการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาหรือปรับปรุง ผลการประเมินโครงการที่ได้จะเป็นข้อมูลสำคัญ เพื่อพิจารณาถึงส่วนดี ส่วนบกพร่องและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไขของการจัดการจัดการเรียนรู้หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นในห้องเรียนอาชีพให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น และรายละเอียดของการประเมินที่ได้จากการประเมินโครงการนี้สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้รับผิดชอบได้ตัดสินใจในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการจัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง

พรทิพย์ มีสตัย (2561) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินประสิทธิผลและประสิทธิภาพการฝึกอาชีพพระยะสั้น ศึกษาเฉพาะกรณีวิทยาลัยสารพัดช่าง มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และประเมิน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการฝึกอาชีพพระยะสั้นของหน่วยงานจัดฝึกอาชีพพระยะสั้นของรัฐ ในแง่ ของความสำเร็จของการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการจัดฝึกอาชีพพระยะสั้น และการพิจารณาเปรียบเทียบค่าใช้จ่าย อัตราประสิทธิภาพในการจัดการฝึกอาชีพพระหว่างวิทยาลัยสารพัดช่าง แต่ละแห่ง รวมทั้งเสนอข้อพิจารณาปรับปรุงการฝึกอาชีพพระยะสั้น ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยสารพัดช่างส่วนใหญ่จัดการฝึกอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ อัตราการว่างงานของผู้สำเร็จการฝึกที่ติดตามได้นี้ อยู่ในระดับที่ไม่สูงเกินไป และมีแนวโน้มลดลง ผู้สำเร็จการฝึกส่วนใหญ่มีงานทำตามสาขาวิชาที่ได้รับการฝึกถึง 2 ใน 3 ของผู้เข้ารับการฝึกที่ ติดตามได้ และผู้เข้ารับการฝึกสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้มากกว่า 75% ในอัตราที่ เพิ่มขึ้นทุกปี

ฉันทนา บุญจริง (2560) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาตามหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร 117 สถานศึกษาและครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก จำนวนทั้งสิ้น 149 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของ สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการวางแผนการจัดการศึกษา หลักสูตรระยะสั้น รองลงมาคือ ด้านการประเมินผลการใช้หลักสูตรระยะสั้น และด้านการปรับปรุง หลักสูตรระยะสั้น 2. ผลการศึกษาปัญหาการจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้นของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดตาก ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการวางแผน การจัดการศึกษาหลักสูตร ระยะสั้น รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานจัดการศึกษาหลักสูตรระยะสั้น และด้านการประเมินผล การใช้หลักสูตรระยะสั้นและด้านการปรับปรุงหลักสูตรระยะสั้น

เรืองชัย ทรัพย์นิรันดร์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ประสิทธิภาพของ การฝึกอาชีพระยะสั้น สำหรับประชาชนของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการฝึกอาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการฝึกอาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร และเพื่อเสนอแนวทางแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคของการฝึกอาชีพระยะสั้นของโรงเรียนฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานคร ดำเนินวิจัยโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียน ฝึกอาชีพทั้ง 10 แห่ง มีกลุ่มตัวอย่าง 120 คน และโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอาชีพระยะสั้น ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอาชีพมีประสิทธิภาพต่อผู้รับการฝึกอาชีพ กล่าวคือ มีการพัฒนา คุณลักษณะของตนเอง มีความก้าวหน้าในหน้าที่การท างาน มีการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ต่อสังคม และ หน่วยงานและการบริหารจัดการฝึกอาชีพของโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานครในด้านสถาบัน ด้านบุคลากร และด้านวัสดุอุปกรณ์ มีผลต่อประสิทธิภาพในการฝึกอาชีพระยะสั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่ารัฐ ควรจัดอบรมหลักสูตรอาชีพระยะสั้น เน้นหลักสูตรอาชีพสำคัญ และหลักสูตรอาชีพด้านบริหาร จัดการและบริการ ทุกภาคส่วนยึดถือมาตรฐานแรงงานฝีมือเดียวกัน ทดสอบมาตรฐาน

อย่างสม่ำเสมอ เพื่อสามารถปฏิบัติงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประกาศนียบัตรรองรับให้ และ โรงเรียน ฝึกอาชีพ กรุงเทพมหานครปรับเปลี่ยนเพื่อ รองรับ “ประเทศไทย 4.0” โดยเฉพาะด้านดิจิทัล เพื่อให้ผู้ฝึก อาชีพ นำไปประกอบอาชีพ และติดตามความก้าวหน้าได้ทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

2.7 กรอบแนวคิด

ในการศึกษา การประเมินจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้รูปแบบการ ประเมิน 4 ด้าน ตามแบบจำลองชิป (CIPP Model) ของแดเนียล แอล สตฟเฟิลบีม (Daniel L.Stufflebeam) ในการประเมินโครงการจัดการเรียนรู้หลักสูตรห้องเรียน เพราะเป็นรูปแบบการ ประเมินที่ให้ความสนใจต่อการจัดโครงการ รูปแบบการประเมินชิปช่วยในการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการ ตัดสินใจของผู้บริหารในการดำเนินโครงการ เพราะเป็นการประเมินอย่างมีระบบแบบแผนที่ชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในการประเมินโครงการต่างๆ และรูปแบบการประเมินชิปให้ความต่อเนื่องในการ เก็บข้อมูลและทางเลือกที่เป็นประโยชน์ ข้อมูลการตัดสินใจ สรุปข้อเสนอแนะในการปรับปรุง โดยมี รูปแบบการประเมิน ดังนี้

1 การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (context evaluation : C) เป็นการประเมิน ให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็น การตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือไม่ เป็นโครงการที่มีความ เป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่างๆ หรือไม่ เป็นต้น

การประเมินสภาวะแวดล้อมจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องใด โครงการควรจะทำใน สภาพแวดล้อมใด ต้องการจะบรรลุเป้าหมายอะไร หรือต้องการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะอะไร เป็นต้น

2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยป้อน (input evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อ พิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ใน การดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการ ดำเนินงาน เป็นต้น

การประเมินผลแบบนี้จะทำโดยใช้เอกสารหรืองานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว หรือใช้วิธีการวิจัยนำร่องเชิงทดลอง (pilot experimental project) ตลอดจนอาจให้ผู้เชี่ยวชาญมาทำงานให้ อย่างไรก็ตาม การประเมินผลนี้จะต้องสำรวจสิ่งที่มีอยู่เดิมก่อนว่ามีอะไรบ้าง และตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการใด ใช้แผนการดำเนินงานแบบไหน และต้องใช้ทรัพยากรจากภายนอกหรือไม่

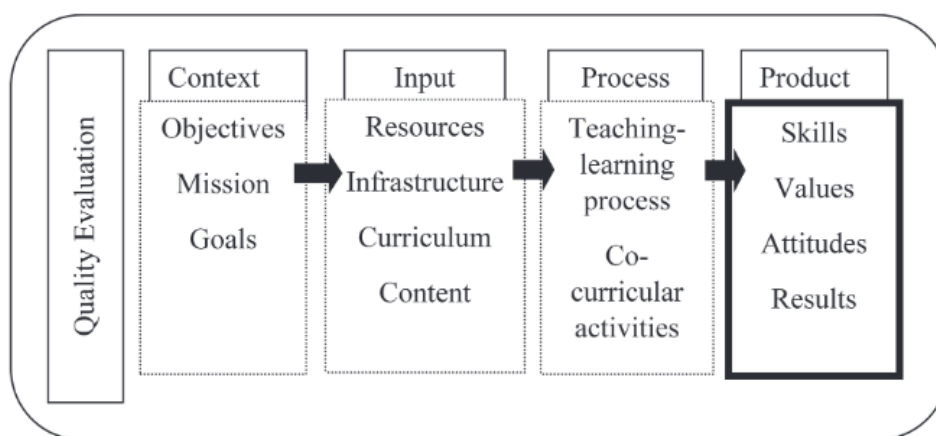
3 การประเมินกระบวนการ (process evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินงานโครงการจัดการเรียนรู้หลักสูตรวิชาชีพพระยาสันในห้องเรียนอาชีพ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่น หรือจุดแข็ง (strengths) และจุดด้อย (weakness) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการ ที่ไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพด้านวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนการดำเนินงานโดยใช้ แบบจำลองการประเมิน CIPP Model โดยแบ่งขั้นตอนได้ ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปที่ 3.1 แบบจำลองการประเมิน CIPP Model

การวิจัยนี้ใช้ แบบจำลองการประเมิน CIPP Model ซึ่งประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. Context (บริบท) – ศึกษาภาพรวมของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน
2. Input (ปัจจัยนำเข้า) – วิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น หลักสูตร ครู ทรัพยากรการเรียนรู้ และนโยบายของสถานศึกษา
3. Process (กระบวนการดำเนินงาน) – ตรวจสอบกระบวนการจัดการเรียนการสอนและวิธีการดำเนินการของห้องเรียนอาชีพ
4. Product (ผลลัพธ์) – ประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและผลกระทบของห้องเรียนอาชีพต่อผู้เรียน

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนหลักสูตรห้องเรียนอาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เขตอำเภอ บางสะพาน ได้แก่ โรงเรียนบ้านทองมงคล โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว โรงเรียนบ้านสวนหลวง โรงเรียน บ้านอ่างทอง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 97 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนบ้านสวนหลวง มีจำนวนนักเรียน 17 คน โดยใช้วิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง กับการดำเนินงานของห้องเรียนอาชีพ

ตารางที่ 3.1 ลักษณะพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเรียน		
- กลุ่มตัวอย่าง	17	100
เพศ		
- เพศชาย	8	47
- เพศหญิง	9	53
รวมทั้งสิ้น	17	100

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้เครื่องมือที่ออกแบบให้สอดคล้องกับแต่ละองค์ประกอบของ CIPP Model ได้แก่

3.3.1 แบบสอบถามหลักสูตรที่สนใจในปีการศึกษา 2567

เพื่อสำรวจความต้องการและความสนใจของโรงเรียนที่ต้องการให้นักเรียนได้ศึกษา
ในปีการศึกษา 2567

3.3.2 การวิเคราะห์เอกสาร

เพื่อสำรวจความต้องการและความสนใจของโรงเรียนสำหรับจัดเตรียมตารางสอน
ครูผู้สอน

3.3.3 แบบสอบถามหลังเรียน

ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อห้องเรียนอาชีพและผลกระทบของการเรียนที่
มีต่อทักษะอาชีพของนักเรียน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.1 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผ่าน แบบสอบถาม

3.4.2 ดำเนินการสังเกตการเรียนการสอนและวิเคราะห์เอกสาร

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

งานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงบรรยายเพื่อหาค่าเฉลี่ย
(Mean: M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD)

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย โดยมีคะแนนเต็ม 5 คะแนน ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยมากหรือไม่มีความพึงพอใจ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทนี้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาการจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพด้านวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน โดยอ้างอิงตาม CIPP Model ซึ่งแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ บริบท (Context), ปัจจัยนำเข้า (Input), กระบวนการ (Process) และผลลัพธ์ (Product)

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนบ้านสวนหลวง มีจำนวนนักเรียน 17 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของห้องเรียนอาชีพ

ตารางที่ 4.1 ลักษณะพื้นฐานของตัวอย่างวิจัย

ลักษณะพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มเรียน		
- กลุ่มตัวอย่าง	17	100
เพศ		
- เพศชาย	8	47
- เพศหญิง	9	53
รวมทั้งสิ้น	17	100

4.2 ผลการวิเคราะห์ตาม CIPP Model

4.2.1 บริบท (Context)

โรงเรียนบ้านสวนหลวง จำนวนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 17 คน

ตาราง 4.2 แผนการเรียนรู้หลักสูตรเชื่อมโยง (ม.ต้น) ภาคเรียนที่ 2/2567

โรงเรียน	ระดับชั้น	รหัสวิชา	รายวิชา	จำนวนชั่วโมง
โรงเรียนบ้านสวนหลวง (วันจันทร์) เวลา 08.00 - 12.00 น.	ม.3	1201 - 1302	การขายเบื้องต้น	80

4.2.2 ปัจจัยนำเข้า (Input)

วิชา การขายเบื้องต้น รหัส 1201 – 1302 ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3
เวลา 80 ชั่วโมง จำนวน 2 หน่วยกิต

ตารางที่ 4.3 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ วิชาการขายเบื้องต้น

ชื่อหน่วย – หัวข้อการฝึก	รายการสมรรถนะที่ประเมิน	เวลา (ชั่วโมง)	คะแนน เต็ม
การขายและแนวคิดทางการตลาด	การขายและแนวคิดทางการตลาด	8	10
ประเภทและลักษณะของงานขาย	ประเภทและลักษณะของงานขาย	8	10
ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	ช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้า	8	10
การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย	การโฆษณาและการส่งเสริมการขาย	8	10
ความรู้เกี่ยวกับตนเอง	ความรู้เกี่ยวกับตนเอง	8	10
ความรู้เกี่ยวกับกิจการ	ความรู้เกี่ยวกับกิจการ	8	10
ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	8	10
ความรู้เกี่ยวกับลูกค้า	ความรู้เกี่ยวกับลูกค้า	8	10
ความรู้เกี่ยวกับคู่แข่งขั้นเทคนิคการขาย	ความรู้เกี่ยวกับคู่แข่งขั้นเทคนิคการขาย	8	10
โอกาสและความก้าวหน้าของพนักงานขายและเทคโนโลยีกับการขาย	เทคโนโลยีกับการขายและความก้าวหน้าของพนักงานขาย	8	10
รวม		80	100

4.2.3 กระบวนการ (Process)

ตารางที่ 4.4 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรของผู้เรียน

ลำดับ ที่	รายการ	ความพึงพอใจ					N	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	SD	เกณฑ์
		5	4	3	2	1					
1	การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับ แนวทางการศึกษาเพื่ออาชีพ	6	10	0	1	0	17	4.24	84.71	0.73	มาก
2	หลักสูตรมีความทันสมัยและ เหมาะสมกับการนำไปใช้จริง	8	5	4	0	0	17	4.24	84.71	0.81	มาก
3	ครูผู้สอนมีการอธิบายเนื้อหา ชัดเจนและเข้าใจง่าย	5	9	2	1	0	17	4.06	81.18	0.80	มาก
4	ครูผู้สอนมีการให้คำปรึกษาและ แนะนำเส้นทางอาชีพ	6	8	3	0	0	17	4.18	83.53	0.71	มาก
5	อุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับการ เรียนการสอนมีความพร้อม	6	7	4	0	0	17	4.12	82.35	0.76	มาก
6	บรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมการ ฝึกทักษะอาชีพ	5	11	1	0	0	17	4.24	84.71	0.55	มาก
7	การเรียนรู้สามารถนำไป ประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้	5	5	6	1	0	17	3.82	76.47	0.92	มาก
8	การฝึกทักษะอาชีพตรงกับ ความต้องการตลาดแรงงาน	5	8	3	1	0	17	4.00	80.00	0.84	มาก
รวม		25	32	9	2	0	17	4.11	82.21	0.76	มาก

จากตารางข้อมูลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตร พบว่า คะแนนเฉลี่ยรวมของทุกหัวข้ออยู่ที่ 4.11 คะแนน (จาก 5 คะแนน) ซึ่งอยู่ในระดับ "มาก" หัวข้อที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด (4.24 คะแนน) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาเพื่ออาชีพ หลักสูตรมีความทันสมัยและเหมาะสมกับการนำไปใช้จริง และบรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมการฝึกทักษะอาชีพ หัวข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด (3.82 คะแนน) คือ การเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้ คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยทั้งหมดคิดเป็น 82.21% ซึ่งสะท้อนว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรในระดับสูง

ตารางที่ 4.5 ตารางจำนวนนักเรียนศึกษาต่อของโรงเรียนบ้านสวนหลวง

กลุ่มนักเรียน	จำนวน (คน)	เปอร์เซ็นต์ (%)
มัธยมศึกษา ปีที่ 4	2	11.76%
กศน.	1	5.88%
ไม่เรียนต่อ	2	11.76%
ปวช.	12	70.59%
รวม	17	100%

จากตารางที่แสดงผลการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนบ้านสวนหลวง ในปีการศึกษา 2/2567 พบว่า นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 มีจำนวน 2 คน คิดเป็น 11.76% ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในรูปแบบของ กศน. จำนวน 1 คน คิดเป็น 5.88% นักเรียนที่ตัดสินใจไม่เรียนต่อ มีจำนวน 2 คน คิดเป็น 11.76% นักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในระดับปวช. มีจำนวน 12 คน คิดเป็น 70.59% จากข้อมูลดังกล่าว, ส่วนใหญ่ของนักเรียน (70.59%) เลือกที่จะศึกษาต่อในระดับปวช. ที่วิทยาลัยเทคนิคบางสะพาน ในขณะที่นักเรียนที่ไม่เรียนต่อมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย (11.76%) เช่นเดียวกับนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อในรูปแบบ กศน. (5.88%) และระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 (11.76%)

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพด้านวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่อำเภอบางสะพาน พบว่า การใช้ CIPP Model (Context, Input, Process, Product) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์การเรียนการสอน มีผลในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยผลการศึกษาของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้สะท้อนถึงพัฒนาการที่ดีในด้านต่าง ๆ ทั้งทักษะทางวิชาชีพ ความรู้ และการพัฒนาทักษะการทำงานจริง

ความคิดเห็นของครูและนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถามแสดงให้เห็นถึงความพึงพอใจในแนวทางการเรียนการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง และความเข้าใจที่ชัดเจนในอาชีพที่นักเรียนสนใจ แต่ก็มีข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุงในบางด้าน เช่น การเพิ่มโอกาสในการฝึกงานหรือเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจ ในท้องถิ่นเพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์จริงมากขึ้น

5.2 อภิปรายผล

เมื่อเปรียบเทียบผลที่ได้กับแนวคิดทฤษฎีหรือผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง พบว่าแนวทางการจัดการเรียนการสอนแบบนี้สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Experiential Learning Theory) ที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ในการทำงานจริงได้ดีขึ้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนได้แก่ การสนับสนุนจากครู การฝึกฝนที่เหมาะสม ความชัดเจนในการเชื่อมโยงการเรียนกับตลาดแรงงาน และการได้รับประสบการณ์จริงจากสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถมองเห็นเส้นทางอาชีพที่ชัดเจนและมั่นคง

ข้อค้นพบที่น่าสนใจจากการวิจัยคือ การที่นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะอาชีพมากขึ้นเมื่อมีการเชื่อมโยงการเรียนกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ทั้งนี้ยังพบว่าการมีส่วนร่วมของภาคธุรกิจและการฝึกงานมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนอย่างชัดเจน

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้: ควรมีการพัฒนาหลักสูตรและแนวทางการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงมากขึ้น รวมทั้งการเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคธุรกิจในห้องเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต: การวิจัยในอนาคตควรเน้นไปที่การสำรวจผลกระทบระยะยาวของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ รวมถึงการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับสูงขึ้นและการศึกษาต่อในสาขาที่เกี่ยวข้อง ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในรูปแบบการเรียนที่เน้นทักษะวิชาชีพ

ภาคผนวก

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรของผู้เรียน
การจัดการเรียนการสอนรูปแบบห้องเรียนอาชีพด้านวิชาชีพในโรงเรียนขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไป

เพศ : ☐ ชาย ☐ หญิง

ตอนที่ 2 : แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรของผู้เรียน

ที่	รายการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาเพื่ออาชีพ					
2	หลักสูตรมีความทันสมัยและเหมาะสมกับการนำไปใช้จริง					
3	ครูผู้สอนมีการอธิบายเนื้อหาชัดเจนและเข้าใจง่าย					
4	ครูผู้สอนมีการให้คำปรึกษาและแนะนำเส้นทางอาชีพ					
5	อุปกรณ์และเครื่องมือสำหรับการเรียนการสอนมีความพร้อม					
6	บรรยากาศการเรียนรู้ส่งเสริมการฝึกทักษะอาชีพ					
7	การเรียนรู้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับชีวิตจริงได้					
8	การฝึกทักษะอาชีพตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน					

